

ת"פ 61690/09/16 - מדינת ישראל נגד יגאל אביתן, ראובן באבבאי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 61690-09-16 מדינת ישראל נ' אביתן(עציר)

ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. יגאל אביתן (עציר)

2. ראובן באבבאי (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמים תוקן והנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן:

בין החודשים אוגוסט 2015 ועד ספטמבר 2016 משטרת ישראל הפעילה סוכן סמוי (להלן: "הסוכן") במטרה להילחם בתופעת ייבוא וסחר בסמים, עובדה אשר לא היתה ידועה לנאשם.

במסגרת הפעלתו של הסוכן הושכרה עבורו דירה באשדוד (להלן: "הדירה"), והוא נהג לקיים מפגשים עם הנאשמים, בין היתר בדירה, ואף לשוחח עמם בטלפון מספר רב של פעמים.

בתאריך 21.01.16 או בסמוך לכך, שוחח הנאשם 1 עם הסוכן בנוגע לייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין.

בתאריך 17.02.16 נפגשו הנאשמים עם הסוכן בנתיבות. במפגש, שאל הנאשם 1 באילו מדינות יש לסוכן קשרים לצורך ייבוא סמים והסוכן השיב לו כי יש לו קשרים בבוליביה. בהמשך לדברים אמר הסוכן כי מחירו של יבוא קילו קוקאין, כולל הסלקה, הינו \$ 3,500.

בתאריך 05.04.16 נפגשו הנאשמים והסוכן באופקים ושוחחו על דרכים לייבא קוקאין לארץ ועל מחירי הסמים.

בתאריך 02.06.16 התקשר הנאשם 1 לסוכן וביקש ממנו להגיע לביתו על מנת שימסור לו כסף עבור ייבוא הסמים שתכננו יחד. בהמשך לאמור, נסע הסוכן לביתו של הנאשם 2 באופקים, שם חיכו לו הנאשמים. הנאשמים אמרו לסוכן כי הם ישלמו לו כעת סך כולל של \$ 35,000 עבור ייבוא של 10 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין, אשר יחולק בין 4 שותפים. בהמשך לאמור, הנאשמים נכנסו לשירותים ומיד אחר כך הנאשם 1 עזב את הדירה יחד עם הסוכן. השניים הלכו לרכבו של הסוכן, שם הנאשם 1 מסר לסוכן שקית ובה \$ 36,700, עבור ייבוא הסמים.

בהמשך למתואר, פנה הנאשם 1 לסוכן מספר פעמים על מנת לברר מה עם ייבוא הסמים עליו

עמוד 1

שילמו.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הם הורשעו בעבירות הבאות -

הנאשם 1- נסיון לייצוא, ייבוא, מסחר ואספקה של סם, לפי סעיפים 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") ו- 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשם 2- סיוע לנסיון לייצוא, ייבוא, מסחר ואספקה של סם, לפי סעיפים 13 לפקודת הסמים, ו- 25 ו-31 לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1-

27 חודשי מאסר בפועל. הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים מת.פ 14-05-1574 של בית המשפט המחוזי באר-שבע, באופן ש- 4 חודשים ממנו ישא הנאשם במצטבר למאסר שיוטל עליו בתיק זה ו- 5 חודשים בחופף לו, כך שהנאשם 1 ישא בסך הכל 31 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; וחילוט סך של \$35,650 שנתפסו בבית הנאשם לטובת קרן החילוט.

הנאשם 2-

18 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי וקנס משמעותי, לפי שיקול דעת בית המשפט.

עוד הוסכם, כי סך של \$36,700 אשר העבירו הנאשמים לסוכן עבור ייבוא הסמים, יחולט לטובת קרן החילוט.

4. המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאשמים. ציינה, כי הנאשמים הובאו לדין במסגרת פרשה שכללה 14 כתבי אישום עם כ- 30 מעורבים, אשר נדונה בפני מותבים שונים, וכי רף הענישה שנקבע בעניינם של הנאשמים כאן נגזר, בין היתר, מהעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים במסגרת הפרשה. ציינה, כי גם בתיקים האחרים בפרשה נעשו הסדרי טיעון עם הנאשמים השונים והעונשים שהומלצו באותם תיקים דומים לעונש שהומלץ כאן. הוסיפה, כי הנאשמים הודו במעשים וחסכו זמן שיפוט, על כל המשתמע מכך, וכן נלקח בחשבון סכום הכסף שיחולט. ועתרה לכבד את הסדר הטיעון.

5. ב"כ הנאשם 1 טען, כי הרקע להסדר הטיעון הוא שהמטרה היא זו שיזמה את הפניה לנאשמים, ראשית לנאשם 1 ואז לנאשם 2, באמצעות הסוכן, ששכנע את הנאשמים לייבא סמים מדרום אמריקה.

הסוכן המשטרתי הוא למעשה הגורם, המייבא והמחולל ולולא פעילותו הנאשמים לא היו נכשלים בעבירה. עוד הוסיף, כי גם אם היתה פעילות רגילה של קשר בין הנאשמים לסוכן הרי שלא היו בפועל סמים- לא היה ביכולתם של הנאשמים להביא סמים מדרום אמריקה, וגם הסוכן עצמו והמשטרה לא התכוונו לעשות כן. וטען, כי הניסיון הוא בעצם הקשר בין הסוכן לבין הנאשמים. טען, כי לא היתה פגיעה בערך החברתי של מיגור יבוא הסמים כי למעשה לא היו סמים. הוסיף, כי רף הענישה נקבע כבר בתיקים האחרים בפרשה, ושחלק מהמעורבים נדונו לעונשים קלים יותר מהנאשמים בענייננו. הוסיף, כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הסכים לחילוט כספים משמעותי, שלא את כולם היה ניתן לקשור לפרשה. עוד ציין, כי נגד הנאשם עומדת בקשה להפקעת רישיונו כאסיר המשוחרר על תנאי.

6. הנאשם 1 סיפר כי הוא בן 44 ואב לשלושה ילדים. הביע חרטה עמוקה. סיפר כי בשנה האחרונה טופל ברש"א ועבד באולם אירועים בתור סו-שף. טען כי שודל לבצע את העבירה.

7. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ הנאשם 1. הוסיף, כי לא ניתן לראות בעובדות כתב האישום המתוקן ולו פעולה אחת שביצע הסוכן לייבוא סמים, ולמעשה מדובר בעסקה פיקטיבית. טען כי קיימים בתיק קשיים ראיתיים חמורים. הוסיף כי לנאשם אין עבר בעבירות סמים. ציין כי הנאשם משמש בכלא כתומך. טען כי הנאשם הודה והורשע בעבירת סיוע ובהתחשב בעונש המוצע לנאשם 1 כמבצע עבירה מוגמרת הרי שהעונש המוצע לנאשם חמור יותר. ביקש לכבד את הסדר הטיעון.

8. הנאשם 2 סיפר כי הוא בן 39, נשוי ואב לשניים. עובד כמתקין אלומיניום. הביע חרטה על מעשיו. סיפר כי אין לו קשר לסמים. שיתף בסבל שעובר עליו מאז חשיפת העבירה וסיפר כי הוא משמש בכלא כמשגיח על אסירים בעלי סיכון להתאבדות והוא רואה בכך ככפרה על מעשיו בעבירה.

9. השימוש בסמים, במיוחד בקשים שבהם, גורם נזקים בריאותיים פיזיים ונפשיים חמורים; גורם לתלות; פוגע בתיפקוד; חושף את הציבור לעבירות רכוש ואליומות הקשורות בצורך להשיג את הסמים; ופוגע במשתמש, בסביבתו, ובחברה בכללה.

10. לסם הקוקאין נודעת השפעה הרסנית במיוחד, על גופו ועל נפשו של המשתמש.

"הקוקאין הוא אחד הסמים הגורמים להתמכרות החזקה ביותר. בעקבות הפסקת השימוש בקוקאין חלים שינויים ברורים בהתנהגות המשתמש כגון תחושת נמנמת, חוסר שקט, חרדה, דיכאון וירידה בפעילות הגופנית. צרכני קוקאין בשלבי גמילה מעידים על כך שההתמכרות לסם השפיעה על התנהגותם במשך מספר שבועות, ואפילו חודשים, לאחר הפסקת השימוש בו. במקרים רבים דווחו על התפרצויות של התנהגויות היסטריות ופסיכוטיות או התקפי חרדה, דיכאון ופאניקה. לקוקאין ולקראק השפעות מהירות על פעילות המוח והתנהגות המשתמש: ערעור מערכת העצבים המרכזית, ערנות יתר עד לכדי עצבנות וחוסר שקט נפשי, לתחושה של יכולת פיסית מוגברת.

משתמשים בקוקאין נוטים להגדיל את המנה שהם צורכים. תופעות כמו כאבי ראש, רעד, עוויתות, תוקפנות, חרדה ופחד הולכות ומתגברות עקב הגדלה תדירה של מנות הסם...". (ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2), 734 בעמ' 739)

11. ייבוא סמים, הוא אבי אבות הפשיעה בעבירות הסמים. הוא גורם לכך שכמות סמים נוספת, שלא היתה בנמצא קודם לכן, תיכנס למדינה. והוא הצעד הראשון, המניע תהליכים שבסופם מגיע הסם אל המשתמש.

12. מעורבות בהתארגנות לייבוא 2.5 ק"ג קוקאין לישראל, הינה מעשה חמור ביותר, שפוטנציאל הפגיעה שלו בחברה גבוה מאוד.

13. לחובת הנאשם 1, הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, והוא נשא מאסרים בפועל.

ביום 03.02.15 הוא נדון, בת.פ. 1574-05-14 של בית המשפט המחוזי באר-שבע, על כך שבשנת 2014 הוא קשר קשר עם אחרים לייבוא קוקאין בכמות מסחרית מפרגאוי דרך ברזיל ומצרים, לישראל, ונדון, בין היתר, ל-32 חודשי מאסר בפועל מיום 22.04.14 ול-9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת סמים מסוג פשע.

אין חולק כי העבירה בה הורשע כאן מפעילה את המאסר על תנאי.

לחובת הנאשם 2, הרשעות בעבירות אלימות, בגין ריצה מאסרים.

14. העובדה שלנאשם 1 הרשעה קודמת, מהזמן האחרון, הקשורה לייבוא קוקאין מחו"ל לישראל, והעובדה שאת העבירה כאן הוא ביצע כשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, מוסיפות נופך של חומרא למעשיו.

15. אילו זו היתה כל תמונת הדברים, ניתן היה לומר כי העונש המוצע בהסדר הטיעון איננו הולם את חומרת מעשי הנאשמים בנסיבותיהם. אולם, תמונת הדברים מורכבת יותר והיא שונה מהפעילות המשטרית המוכרת בתחום, להפללת סוחרי סמים.

מסתבר - כטענת ההגנה שלא הוכחה על ידי התביעה - כי הרעיון להציע לנאשמים ליטול חלק בייבוא סמים, היה של הסוכן המשטרתי, מבלי שקדמה לכך כל אינדיקציה שהנאשמים או מי מהם מתכוון או מתעניין בייבוא סמים. בנוסף, בפועל, לא בוצע כל ייבוא סם וגם לא היתה כל כוונה לבצע ייבוא כזה. והמצג שהציג הסוכן המשטרתי בפני הנאשמים, על קשריו בחו"ל ויכולתו לייבא סמים, ועל כך שהכספים שהנאשמים העבירו לו נועדו לתשלום עבור רכישת הסמים וייבואם ארצה, אינו משקף את המציאות.

16. לאחר ששקלתי את הדברים, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577.

ב. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בהתאם להודאתם, תוך ויתור על זכותם לנהל את ההליך עד תומו, כחלק מהסדר טיעון שבגדרו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על כל אחד מהם עונשים מסוימים, ומתוך ציפיה סבירה שבית המשפט יכבד את המלצתם.

ג. הודאת הנאשמים חוסכת זמן שיפוט ומשאבים של הגורמים המעורבים במשפט והיא חוסכת את הצורך בהעדת הסוכן המשטרתי, שבדרך כלל כרוכות בה מורכבות וסכנות ידועות.

ד. מעשיהם של הנאשמים הם חלק מפרשה בה הוגשו כתבי אישום נגד מספר נאשמים. נאשמים אחרים בפרשה, שמעשיהם דומים בקוויהם הכלליים למעשי הנאשמים, נדונו במסגרת הסדרי טיעון לעונשי מאסר של 9, 11, 15 ו- 30 חודשי מאסר. (ראה תיקים פליליים 70244-09-16 ו- 57310-09-16)

ה. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, שלצד עונשי המאסר יחולטו כספים של הנאשמים בסך כולל של למעלה מ \$72,000.

ו. בהתחשב בתמונת הדברים הכוללת, עונשי המאסר המומלצים בהסדר הטיעון סבירים.

17. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1

א. 27 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן תשעת החודשים, התלוי ועומד נגדו מת.פ. 1574-05-14 של בית המשפט המחוזי באר-שבע. הנאשם ישא 4 חודשים ממנו במצטבר למאסר שנגזר עליו בתיק זה, ו- 5 חודשים בחופף לו.

סך הכל יישא הנאשם 31 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ד. סך של \$35,650 שנתפסו בבית הנאשם, יחולטו לטובת קרן החילוט.

הנאשם 2

א. 18 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך ₪20,000 או שני חודשי מאסר תחתיו.

בנוסף, סך של \$36,700 שנמסר לסוכן עבור ייבוא הסמים, יחולט לקרן החילוט.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, בהעדר הצדדים.